

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрі:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
 . . . або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
 . . . або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндого ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Булят і Повше у Цісаря.

На засіданю Славянського християнсько-народного Союзу дня 23. с. м. здавали справу покликані до цісаря послы Повше і др. Булят. Повше подав про свою авдиенцію от що:

Цісар обговорював політичне положенє, вказав на конечність скорої полагоди найпильніших державних потреб, до котрих зачислив квоту, закон про переказанє стравних податків і бюджетову провізорию, і апелював до клубу, щоби се уможливив навіть теперішньому міністерству, котре має перевести сі задачі. Доперва по переведеню сих задач можна буде подумати про тревале парламентарне міністерство коаліційне.

Пос. Повше відповів на то, що злучені в Союзі народности, Русини, Словенці і Хорвати вже з огляду на національні потреби мусять вступати ся за парламентарним форум, позаяк лише тут їм можливо боронити своїх законами запоручених прав.

Наш Союз держить ся кріпко правиці, позаяк в ній бачить найприроднійших союзників, заступників всіх австрійських Славян, як і німецьке католицке сторонництво, з котрим лучать наш Союз подібні цілі в релігійних і економічних справах. Все те спонукує нас вірно витривати по стороні наших союзників, тим більше, що й теперішне т. зв. урядниче міністерство показало ся для нас зовсім неприязним, як се доказує іменованє судового президента в долінній Стирії, що викликало роз'ярєнє в словенських народі. Ми витриваємо з нашими союзниками, позаяк будучина нам невідома і непевна і ми устроїмо наше політичне становище по зрілім розваженю наших обовязків супротив наших народностей, котрі заступати вважаємо нашим трудним обовязком.

Др. Булят подав таке справозданє: Цісар підніс причини, котрі єго спонукали в тій хвилі покликати урядниче міністерство. Коли уми успокоять ся, буде спроможно утворити парламентарне міністерство. Тепер є воля Є. Величества, щоби се правительство перед кінцем року полагодило квоту, закон про переказанє стравних податків і бюдж. провізорию.

Др. Булят заявив, що в своїй річі про правительственну програму в палаті вже зазначив, що Слав. Союз горячо бажає привернення правильних парламентарних відносин і буде мати на оці потреби держави. По єго думці в тих справах нема в Союзі принципіальних ріжниць. Але позаяк Союз складає ся з трех народних груп, котрі мають спеціальні бажаня і потреби, то не може він речити за одностунність всіх. Може однак заручити, що народна хорватска група принципіально не є прихильня згаданім справам. Славянський Союз заступає в першій ряді народний принцип і длятого вразило єго немилу безусловне знесенє язикових розпоряджень. Слав. Союз бажає і вижидає предложєня начерка язикового закона обнимаючого всі краї. На запитанє цісаря, чи Чехи на се згодили-б ся, притакнув др. Булят, позаяк Чехи нераз висловили такий погляд. Цісар звернув бачність на трудности при укладі такого закона з огляду на подробиці, які треба би при тім увзгляднити. Др. Булят думає, що трудности не є непоборимі, однак належало би придержувати ся принципу рівноправности. Прав народів не можна жертвувати вигоді урядників і треба би вимагати, щоби урядники уміли поодинокі краєві язики. Цісар притакнув сему словами: »то правда«.

Слав. Союз держить ся правиці, до котрої належать також ческі послы, котрих виборці пруть до обструкції. Було би для того порадно, щоби для запобіженя тому,

внесено начерк закона язикового як найскорше, а при тім в чисто-ческих округах реституовано ческий язик яко внутрішній урядовий. Цісар зазначив, що Німці тому не є противні.

На останку порушив др. Булят справу внутрішнього язика урядового в Далмації, що не полагоджено від кільканацяти літ. Є. Величество обговорював уговорі справи з великою основністю, особливо закон про стравні податки. Др. Булят заявив також про лояльність хорватского народу, що Є. Величество зволили прийняти з великим вдоволенєм до відомости.

Письмо з Відня.

З Відня пишуть нам під днем 23-го падолиста.

Як звісно, покликав цісар до себе на авдиенцію між другими послами і з «Союза» послы Повшого і Булята яко заступників Словінців і Хорватів. Доси не удостоїв ся жаден з руских послы той чести, хоч рускі послы заступають інтереси триміліонового народа в Галичині та Буковині. Хто так зааранжував справу, що конституційних заступників руского народу цісар до себе не покликав? — в питанє се не входимо, скажемо лише, що запросини на авдиенцію до цісаря виходили з кабінетової канцелярії і то не без участі гр. Клярого.

Факт сей, що руских послы поминено, не діймив самих же руских послы. Але в «Союзі» викликав він питанє, длячого так стало ся і подав декому широке поле до всяких здогадів. Сказано іменно, що мабуть лежить се в чийсь інтересі, щоби руский посол не зіткнув ся slučajно з цісарем і не виявив короні при сій нагоді бажань руского народу. Але про се лише мимоходом.

Більше заінтересованє покладають певно читателі «Руслана» в тім, про що взагалі бесідував цісар з заступниками Словінців та Хорватів, яко найближшими союзниками Русинів

11

ГЕРГАРТ ГАУПТМАН.

Візник Геншель.

(Далі).

ВЕРМЕЛЬСКІРХ

просто.

Моя жінка, донька, всі ми мусимо щиро звихати ся. А як вже минє літо — то чоловік побачить, що намучив ся майже дурно.

ГАННА

Я не знаю, чоґо ви іще маєте нарікати? Робите найліпші інтереса в цілім домі. Шинок ніколи не є порожний, повно у нїм, як літо так зима. Якби так я була на місци Зібенгара, забрала би ся до вас інакше. Не спекали би ся ви мене пустими трема сотками талярів. Нище тисячки не пустила би я вам. Та й так іще будете багато заривати.

ВЕРМЕЛЬСКІРХ

встав та ходить посвистуючи.

Чи маєте іще що сказати? Аж люлька погасла мінї із страху.

ЮРКО

молодий, причесаний кельнер іде дуже швидко сходами поза шкляними дверми та несе начине до сїданя. Іще

поза дверми пристає здивований, отвирає їх однак, розглядаєт ся пивничним коритарем на право то на ліво.

ЮРКО.

До сто чортів! Куди-ж я зайшов?

ГАННА.

сьмієт ся через балю.

Ви заблукали. Мусите вернути ся.

ЮРКО.

Та тут можна дістати, Бог знає, який заворот голови. У сій буді не міг би визнати ся не аби який кінь!

ГАННА.

Ви мабуть лише що прийшли, га?

ЮРКО.

Лише вчера. Ну, скажіть-но мінї паньство! Се не приключало ся мінї іще ніколи, хоч я був вже не у однім домі. Тут треба би брати все гірського провідника із собою.

ВЕРМЕЛЬСКІРХ.

Скажіть-но ви мінї, чи не є ви часом з Дрезна?

ЮСКО.

Мое родинне місто Майсен.

ВЕРМЕЛЬСКІРХ.

Так? Справді?!

ЮРКО.

Але скажіть-но мінї, як видістати ся із відси?

ГАННА

кокетує кельнера своїм звичаєм; дуже оживлена.

Все горі сходами. Таких ластівочих хвостиків ми не потребуємо тут в пивниці.

ЮРКО.

Тут є мабуть парадний вхід?

ГАННА.

Ви думаєте, бачить ся, що се собача буда, що? Тут мешкають найпоряднійші люди!

ЮРКО

в дружній, шутливий спосіб.

Молодице, молодице, знаєте що, ходіть-ко за мною, покажіть мінї дорогу: з вами то я не мав би чоґо бояти ся, хочби ви завели мене, хто зна' куда. Не бояв би ся піти ані до пивниці, ані на стрих за сїном!

ГАННА.

Відчепіть ся геть від мене. Знав куди трафити! Таких хортів маємо тут багато.

ЮРКО.

Молодице, могу вам помочи прати?

Тож можу вам подати до відомости, що цїсар з великою ввічливістю прийняв Повшого і д-ра Булята. Висказавши найвище бажане, щоби парламент поладнав як найскорше пекучі державні справи, іменно справу квоти, угорську угоду і провізорію бюджетову, вислухав цїсар ласкаво і погляди згаданих послів на ситуацію. Що заступники «Союза» не могли одушевляти ся знесенем язикових розпоряджень, виданих в користь братного чеського народа, се річ певна. З гр. Клярім «Союз» не симпатизує, тим менше, що Словінці в послїдних днях в Цїлї при обсадї місяця президента окружного суду з рук п. Кіндінгера дізнали нової кривди. Посли Повше і Булят заявили цїсареві, що наспів крайній час на виданнє язикового закона для всіх коронних країв Австрії, не лише для Чехії та Морави. Они заявили, що в теперішній хвили підє клуб славянський солідарно з прочими Славянами яко одноплеменниками і з католицькими людовцями яко такими, що однаково з «Союзом» дивлять ся на економічні і релігійні справи Австрії. Посли «Союза» заявили також, що они радо піддержать парламентарне житє в Австрії, позаяк лише в парламенті можуть они з яким-таким успіхом заступати права своїх народів. Посли словінські, хорватські і рускі (се виразно зазначено) хотїли би радо поладнати державні конечности, але правительство мусить перед тим заповісти, що внесе до парламенту проєкт язикового закона для всіх австрійських народів, а Чехам дасть вже тепер в чисто чеських округах урядовий язик чеський.

З довшої розмови се можу вам подати до відомости, а вже з сего показуєсь, що делегати «Союза» з всею откровенністю станули перед цїсарем і подали до відомости корони бажанє і програму «Союза», чого може другі послы не зробили. Се що до авдієнцій.

В парламенті і в клубах симчасом варить ся. Чехи дуже роз'ярені. Они домагають ся уступленя теперішнього кабінету за всяку ціну, инакше не годні будуть вволити найвищу волю цїсаря. Поляки і католицькі людовці заходять ся дуже пильно, щоб успокоїти Чехів, але з сеї муки мабуть не буде хліба. Доси виправді клуб чеських послів не ухвалив взяти ся за обструкцію, але мабуть звичайна опозиція їх не допустить до того, щоби гр. Клярї довершив задачу, яку вложила на него корона. Судьба квоти непевна, непевна і судьба цілої угоди, а іменно закона о переказаню Угорщинї консумційних податків.

Вчера зібрала ся комісія належитостий і взяла під обранє закон о правних нале-

ГАННА.

Ні! Але як ви будете плести далі нісенітницї, то я вам поможу іще вибїчи до гори!

Витягає біле до половини з води.

Гарно буде виглядати ваш білий перед.

ЮРКО.

Ще чого! Не зробите чей з мене свинї? Ну, але! Так не можна. Але ми поговоримо іще про те. Правда молодце? Розумієть ся, розумієть ся. Поговоримо іще про те. Як буду мати час, пізнійше, иньшим разом.

Відходить знова горі сходами.

ВЕРМЕЛЬСКІРХ.

Він не заблукаєть ся мабуть сюди більше! Зібенгар покаже йому вже добре дорогу з їдальні до кухні. — Ганно, коли верне Геншель?

ГАННА.

В полудне. — А може сказати йому що?

ВЕРМЕЛЬСКІРХ.

Так. — Скажіть йому — не забудьте! — Скажіть йому, що я — казав поздоровити його.

ГАННА.

Все дурниця! Я погадала собі се від разу.

ВЕРМЕЛЬСКІРХ

клянєть ся їй нивько.

Кожний може думати, що собі хоче. До побаченя!

Відходить.

(Далї буде).

житостях, виданий гр. Туном на основі §. 14-го в користь селянських спадщин і купна землі через селян. Предсїдатель комісії Берке (з «Союза») рад би як найскорше поладнати сю справу, щоби з 1. сїчня закон сей увійшов в житє. В сїй справі ще поговорю другим разом. Она дотикає долї нашого селянства. О єї переведенє домагали ся рускі послы Телишевский та Вахнянини ще в 1890 і 1894 році, а побіч того і теперішній намістник Галичини яко посол державної ради, гр. Пининський.

З археологічного зїзду в Києві.

(Далї).

Проф. П. Владиміровъ. «О взаимной связи апокрифической иконографии, древней русской литературы и народной словесности». — По церквах та монастирах заховують ся ікони, на яких можна спостерегти вплив апокрифїчного св. письма, давної літератури і народної словесности. Так в монастирї в Путивлї істнує ікона Р. Х., намальована відповідно оповіданю про се в апокрифїчному євангелїю ап. Якова: Окрім Дїви Марїї, Христа, на іконї намальована баба Соломія з цїлком у руці й дївка, що подає воду. В народній літературі Соломія почесна, шановна особа. Баби-шентухи поминають Соломію в своїх молитвах. В обрядах, які істнують на Україні при родинах, легше спостерегти звязок з релігійними обрядами.

Проф. М. Сперанскій. «Славяно-русские переводы Пчелы». — Переклад «Пчелы» зроблено на московську мову в XIII. — XIV. ст.; другий переклад — болгарський, відноситься до XIV. ст., нічого загального з перекладом московським не має; манускрипт заховуєть ся в Парижській національній бібліотекї. Нарешті третій переклад «Пчелы» — українсько-русський, зроблений в монастирї Дермани, в 1599 р. з друкованого виданя Геспера (1516 р.) і стоїть в звязку з острожським виданєм біблії.

З відчитів, що оголошували ся в VI. секції, мусимо зазначити ще два: Проф. Д. Абрамовича «Къвопросу объ объемѣ и характерѣ литературной дѣятельности Нестора Лѣтописца», в якому референт робить кілька уваг на де-які місця Патерика, житія Теодосія Печер., котрі свідчать про пізнійші вставки тенденційного характеру — і відчит Проф. Волкова «О древнѣйшихъ церковно-славянскихъ нотныхъ книгахъ». Значїне їх в тому, що вони дають відомости для вичученя мови старо-славянської.

(Далї буде).

З Державної Ради.

Вчерашнє засїданє державної Ради тревало від год. 11. до 6½. вечером. Промовляло двох Молодочехів і пос. Яке (антисеміт).

Пос. Кафтан кінчить свою бесїду з попереднього дня, виводить, що квотовий ключ повинен вносити 58: 42. Дальше висказує невдоволенє, що не удержано і в сїм помїж квотою а так зв. «Überweisungs-gesetz». Бесїдник критикує постанову, що текст на нових банкнотах має бути виключно німецький і угорський, підносить конечність митової спільности з Угорщиною для удержаня могочого становиска Австрії, тим більше, що коли иньші держави розвинули широко свою колонїяльну політику, Австрія не поступила в тїм напрямі ані одного кроку наперед.

Австрія має інтерес в розвою своєї торгівлі на Балканї, але уряд справ заграничних для авантюриста в Білгородї, що заїнценїзував звістний процес о зраду стану, замутив добрі відносини з Росїєю, що з огляду на всхідну торгівлю є дуже некористне. З огляду на спосібність Австрії до експорту свого промислу треба закладати експортів товариства. Маринарка повинна бути культурною силою, а не лише водяною. Бесїдник думає, що при консулатах належить завести посади людей фахових для промислу і торгорлї. Належить попірати промисл так, як на Угорщинї. Вказує на примір Німеччини, що для промислу вїтворила в колонїях нові ринки для збутя товару. Німецьких купців в Яфі увільнено від всяких податків. Ав-

стрія повинна стреміти в інтересї обниженя мита до будови каналу Дунай-Одра-Лаба. Сторонництво бесїдника ухвалить угоду лише такому правительству, до котрого має довірє. Кабінет гр. Клярого через знесенє язикових розпоряджень видав війну чеському народови. Ми — кінчить бесїдник — підняли ту борбу і віримо, що коли би ми в нїй остали сами, то все таки допоможемо нашій добрій справі до побїди. За чеськими послами стоїть шість мільонів сьвідомого і готового до жертв чеського народа. (Оплески у Молодочехів.)

Пос. Дворжак почав говорити по чеськи опісля по німецьки. Німецька лївиця займала ще перед двома літами иньше становиско зглядом угодних предложень, як нинї. Через угоду Австрія поносить економічне пораженє в виду Угорщини. З оклику: «zde» робить ся державну квестію. Боснїя в поборованю зарази на худобу випередила Австрію. Австрія поносить шкоду через переносенє до неї зарази на худобу з Угорщини. Теперішньому правительству Молодочехи не завотують угоди.

Пос. Яке каже, що є Австрійцем, що все боронив прав Німців в Австрії і твердить, що в наслідок нещасної війни Австрія в р. 1867 розпала ся на двї часті, причім Угорщина віднесла побїду, а Австрію побито. Всї австрійські народи повинні поборовати Угорщину. Всї народности, отже також Чехи і Німці повинні жити в згодї, а не бути гельотами Угорщини. Угорщина не сповняла ніколи честно своїх обовязків зглядом Австрії. Управильненє валюти обтяжає низші верстви, а виходить на користь лише великому капіталови. Управильненє валюти є простим фалшованєм монет, а наслідком єї буде підвишенє процентової стопи. Держава буде о сто мільонів більше платити титулом проценту за свої довги, як доси. Було би для Австрії щастєм, коли би Угорщина заложила для себе свій окремиї банк. В наслідок заключеної умови квотової, Австрія буде платити не 65 але 85%. Бесїдник буде всякими средствами поборовати угоду.

Управитель міністерства просьвіти, др. Гартль відповів на кілька інтерпеляцій. Найблизше зазїданє в понедїлок.

Новинки.

— Читальня «Просьвіти» в Краківци дасть на днях 25 і 26 падолиста в домї Ресурси урядничої в користь будови нової церкви в Краківци два аматорскї представленя з слїдууючою програмою: I. Народні піснї Лисенка: а) «Дївча в сїнех стояло»; б) «Реве та стогне»; в) «На берїжку»: відспївав хор читальнї під управою п. Купчиньского. II. «Наталка Полтавка» народна оперетка в 3 дїях Івана Котляревского, музика Лисенка.

— Русь є раболїліє необмеженє. Пишуть до «Дїла»: Малисьмо нагоду оглядати у одного львівського переплетчика адресу, котру підписали учителі львівських шкіл міських і катехити для кс. канон. Гавемана, першого і довголітнього інспектора міських шкіл. Між підписами бачили ми підписи одних руских катехитів по руски, а також руских катехитів в «urzędowym języku». Дивоглядно оно виглядало: ks. Jan Rz... ks. Jerzy St..., ks. Grzegorz Prz... Видно отці катехити бояли ся признати, що є Русинами, а тільки «gr. kat. katechetami». Чи не сором отці духовні? Чи можна жадати руского письма від міщанина і селянина, коли люди інтелїгентні, а до того ще і свьязеники, люди незалежні, цурають ся, чи боять ся руского письма! Руский ремісник.

— Крадіж на почтї. Жінка Кушнїра віддала вчера рещту грошей, украдених з поштового воза. Були се дорожочїности і 240 зр. готівкою, що були укриті на стриху під гонтами.

— Звірі. В селї Жулинї, в стрийскім повіті убив рідний син батька. В злочинї тїм мала єму помагати мати, а жінка убитого. Страшно покаліченого трупа найшла стрийська жандармерия в лісі. Убийника зловлено і скованого в кайдани відставлено до стрийського суду. Причиною убийства мав бути поділ ґрунту. — В селї Туринцї, коло Жовкви, чотиролїтній син селянина Кошовского розрізав ножем живїт своєму осьмилїтньому братови, що вчера рано умер в жовківскім шпиталї.

— Льомброзівский тип ставав вчера перед судом в Тернополї. Прокуратория обвинила Мендїя Мовїса, родом з Гусятина стану вільного, літ 29, що в серпни сповнив злочин наміреного убийства на своїм товаришеви, Йосифї Кацови, бо вибравши ся з ним на роботу в дорогу до Копичинець, вкинув єго в Заборівцї до кирницї,

коли Кац нахилив ся, щоби витягнути відро в гору. На крик Каца прибули парубки і витягнули его з керниці. По тім вчинку любви ближнього удав ся Моніс до двора п. М. Рубля, місцевого посесора, а коли ту дістав лише 2 кр. милостині, пішов на фільварок і підпалив стирту соломи. Пізнійше обвинив Йосифа Каца о співвину підпалу, кажучи, що сей дав ему два сїрники для підпалу. Прокуратура обвинила також Моніса о крадіж черевиків і шкіряного фартуха вартости 4 зр. і о волокитетво. Судії присяжні заперечили питанє в справі наміреного убийства, але за те потвердили всі ннші питання, а трибунал засудив Маніса на десять літ вязниці, заостреної що місяця постом.

— **Обман.** М. Семенюк господар із Святини привіз два 5-го жовтня свого сина рекрута до Львова і хотів его увільнити від 3-літної служби. Тут попав ся на знаного махера Якова Мізеса і той вимантив від него 30 зр. а потім ще дві суми і визначив ему термін на 23. с. м. Коли Семенюк приїхав в сім дни по сина, показало ся, що его обманено.

— **Енгель у цїсаря.** Narodni Listy доповнюють вісти про авденцію Енгля у цїсаря. Енгель замітив, що надіяно ся знесеня розпоряджень, але в душі цїсарских интенцій, в спосіб уміркований. Тимчасом навіть низші правительственні інстанції видали такі розпорядження, що до найвищої степені роз'ярили чеський нарід. Цїсар відповів, що задяженє тих не видали міністерства, лише висші, судові інстанції. Монарх знає вплив Енгля і надїє ся, що він ужиє его до успокоєня серед чеського народа. Теперішній кабінет має характер переходовий і колиби навіть зайшли в нїм зміни, то в місце теперішних міністрів прийшли би урядники. Коли ситуація вияснить ся, може настати коаліційний кабінет. Енгель вказав на прикре положенє, в яким находять ся заступники чеського народа, та що їм грозить утрата мандатів. На їх місце готові прийти люди о дуже радикальних пересвідченях. Ту замітив цїсар: «Ще сего мені не доставало. Впливайте успокоюючо, а все буде добре». Опісля заявив цїсар свій жаль з причини забурень на Мораві і додав, що мельдованя окликом: «zde» не можна допустити. — Narodni Listy вичисляють імена 23 чеських послів, що не явили ся в четвер на засіданю і сим причинили ся до побіди над Чехами. Також обурює ся сей дневник, що молодеческий клуб не приступив доси офіційно до обструкції.

— **Про важне відкрите для історії християньскої церкви** доносить «Osservatore Romano». Новий, сирійський патріарх в Антиохії, Ефрам Ромаї, знаток і дослідник всхідних старинностей, віднайшов в митропольній бібліотеці в Мосеуль рукопись п. з. «Завіщанє Христа». Перша з тих рукописей описує організацію церкви в Сирії в II. віці християнства. Показує ся з неї, що літургію відправляно в суботу, а недїля була днем посту. Жертва літургії, коротша від теперішної, складала ся з ісповіданя віри, виголошеного дяконом, з слів консекраційних і з удїлення св. Евхаристії дяконом. Всі вірні відмовляли молитви в годинах, установлених рано і вечер в дома. або в церкві. В день літургії збирали ся вірні в церкві перед свитанєм, про що свідчить також звістний лист Плінія до Траяна. Посвяченя єпископів довершав один єпископ, прочі єпископи були лише свідками. В церкві займали субдякони місце по чецях (лекторах) вдови мали резервовані місця по дяконах; они одержували благословенє від єпископа і мусїли відмовляти спеціальні молитви. Одним словом, они були немовби сучасними монахинями. Єпископи і св'ященники були обовязані до целібату, причім поручовано їм, здержувати ся від м'ясних страв і вина.

— **За зраду військових тайн** має на жаданє міністерства війни прокуратура в Боцен видати процес редакціям часописей: „Bozener Zeitung“, „Burggräfler“ і „Alpenfreund“. Згаданої вини мали ці часописі допустити ся тим, що надрукували статї про будову одної твердині.

— **Молодечі емігранти.** Йойне Цукорник, Йойне Розенталь з Подільского Камінця і Іцик Інзель та Шолем Інзель з королївскої Берези у віці 10—14 років вибрали ся в подорож до Америки. Они мали при собі капітал 70 зр. Коли поліція не найшла ніяких паперів аві легітимацій, приарештувала їх і відослала на місце замешканя.

— **Військовий суд в Неаполі** засудив жовніра Польовіого на 25 літ тяжкої вязниці за те, що ударив офіцира (!) в лице.

— **Для літератів особливо початкових,** що навіть у Франції мусять бороти ся з нуждою, заложила пані Яніна Робен при помочи фінансової княжни д'Уре позичкову касу, в якій кожний літерат може дістати позичку. Підписує він квїт, на яким обовязує ся словом чести сплатити довг. Речинєць сплати є необмежений, а слово чести є достаточною порукою.

— **Фальшиві календарі** пускають в курс хитрі кольпортери в Берліні. Початкова картка має дату 1900 р., але коли приглянути ся ближше, побачить ся, що календар є з попередних років.

— **В Царгороді** увязнено трех високих достойників, Саїд-бея, Ферді-бея і Зіа-Молля. Їх відведено до вязниці, а вчера засуджено на дожиттєнну депортацію до Арабії. Причиною увязненя мають бути відносини тих трех достойників до сина султана, Мугамед-Селіма. Его султан не любить і побоює ся, що він хотів разом з увязненими достойниками скинути султана з престола. Увязнених спроваджено на корабель, що відпливав до Арабії. Коли корабель опускав Золотий Ріг, наїхав на якийсь парохід, причім 12 осіб утонуло.

— **Оригінальний процес** видала в Мільвауке панна Гребнер управі міста за те, що упала на эле зробленім хіднику. Як би так у нас хотів кожний процесувати ся і жадати винагороди на випадки, які приключать ся йому на наших хідниках, то судові урядники не могли би дати собі ради!

— **На Різдво** посилає королева Вікторія всім жовнірам, що воюють в полудневій Африці по 1/2 фунта чеколяди. Секретарят королевої замовив уже 100.000 бляшаних скринок чеколяди у 3 англійских фабриках. Сі скринки будуть заосмотрені у образ королевої, а чеколяда, що містить ся у них, вистарчати ме на 12—16 склянок чеколяди.

— **Веселий банкет** устроїли собі римські дневники, на котрім явило ся 150 осіб, щоби попрацати свої обовязки справозданя з обряд парламенту. Як звістно, саяла палати, в якій вели ся наради парламенту, грозить заваленєм, тому буде громадити ся парламент в салі сенату, так малій, що ледви може помістити 45 осіб з загального числа 508 і 5 дневників з посеред 70. В наслідок сего рішили публіцисти, що ні один з них не скористає з привилею, удїленого пяти людям і сегорічні наради парламенту не будуть описувані в дневниках. Банкет відбув ся дуже весело. Звістний гуморист, Вассальо, редактор «Secolo» XIX. прибув нарочно з Генуї, щоби виголосити на банкеті похоронну мову.

— **Електричний трамвай в Хінах.** Перший електричний трамвай в Хінах є в руху від 24. червня с. р. Лучить він на просторі трех кілометрів дворець Маціану, крайню точку залізничної лінії Тієнан-Пекин з брамою Юнтинмен в місті Пекин. Надїють ся, що буде можна продовжити его яких кілька кілометрів, коли лише правительство хінське позволит перевести тор поза границі міського муру.

— **Закопані скарби.** Париский «Temps» доносить про закопанє золото в Індиях такі вісти: З загальної продукції золота, яку по відкритю Америки обчисляють на сорок мільонів марок, в часі чотирох послїдних століть, спору часть перевезено до Індії і укрито там в дивний спосіб. Дїстала ся там она знов під землю і в теперішних сховках єї тяжше віднайти, як в покладах земних. В протягу часу від 1837 до 1898 вивезено там за 3.154 мільонів марок сего дорогоцінного металю більше понад суму вивозу, а що та ріжниця істнує від соток літ, можна собі представити, які скарби поглотив в собі індійский остров. Від хвилі, в котрій Англичани почали там своє панованє, чужа власність, в наслідок безнастанних забурень, перестала бути річию, гідною пошанованя, а напротив ставала чим раз частійше дупом сильнішого. Щоби отже охоронити своє майно перед злодіями і розбишаками, закопувано его до землі, а ті средства обережности війшли в звичай і хоть нині нема небезпечности, мешканці Індії закопують свої гроші, як би не знали иньшого способу перехованя. Богато таких перехованих скарбів найдено тепер під склепелнями замкових підземних ходів, під валами цитаделі. Скарби ті перележали нераз віки, о скільки можна судити по монетах і виробі цінних біжутерий. Свого часу видало ся англійским властям підозрілою річию жаданє Магард-шаха з Індії звороту кріпости, Гвалдон. Інтригами і просьбами довів шах до того, що его жаданє сновнено. Кріпость ему звернено і доперва тепер вийшла на яву властива причина его заходів. Під мурами кріпости находило ся 1.200 мільонів марок в золоті. Свідомі річи твердять, що в одній президентурі Бомбаю Індияни мають на 240 мільонів золота, закопаного в землі. Під св'ятинями Індияни мають бути підземні місця, повні сего дорогого металю.

Телеграми.

Відень, 25. падолиста. Вчера відбуло ся засіданє виконуючого комітету правиді. Нарад не покінчено, однак Чехів склонено до уміркованя. На Чехів мала в першій ряді вплинути рішуча заява німецького, католицкого сторонництва, що загрозило виступленєм з правиді, на случай, коли Чехи будуть тревати в обструкції. Крім того грозив президент Фукс зложенєм президентури.

Льондон 25. падолиста. Офіціальні депеші доносять, що під Бельмонт Англичани побили Боєрів і забрали значну добичу. П'ядесять Боє-

рів взято в неволю. Які страти крім сего по стороні Боєрів, на разі сконстантувати годі.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

З балю.

(Далі.)

Боже милій... а декому плакати хочеть ся на вид комедії... Чогож такі йдуть на вечерок? На що затроюють красу хвиливого уповня розбурханої душі? Сила то з тих жвавих танечників «в тісних черевиках» забувають прикрий біль і в несамовитім одурі уносять свої красавиці... легонько, що й землі не достають. А прецінь «черевик давить шалено». Нічо не давить. Усе даруємо за хвилину чарівної ілюзії, щоб тільки забути... буденне жите.

«... Музико грай! щоб душа відчула роскішний шепт любовних слів... Заколиши мене, чарівна пісне, до солодкого сну, а я потопчу колочі цвїти, що зросли на ниві житевої прози і пригорну сонне марево мого щастя до палкої груди, унесу його в країну мрій, поезії, ідеалів. Там ми заживемо новим житєм, раю мій, мріє осолодо страдань».

Доктор Олександр бавить ся у своїх мріях-дратуваннях. Лишень задуманє лице зраджує його печаль... Байдуже. Приголубив свою дівчину і рад би, щоб та хвиля омани була вічною..

— Чи гарно грає музика?

— Я не слухав її. Любі слова з уст ваших чарували дужше мій слух, чим найкраща гра вишколеної оркестри.

І дівчина вдивляеть ся цілою душею в лице хлопця і слїдить, чи правду говорять отєї втомлені очі... Ні, вони не лукавлять, хоч гірко їм доводить ся... казати правду. «Очі дівочі... не мучте мене, не крайте хорої душі... не губить весни молодого жита».

У вікна салі зазирає сїрий досвітток..

— Свитає вже! — каже панна Віра.

— Жаль мінї ночі... Я єї дуже.. мило провів. Навіть... вигуляв ся..

— А на вечерку «Клубу» будете?

— Не знаю, поки-що.

— Прийдїть — я вас прошу.

— А я знов прошу вас, не ставити до мене ніяких вимогів. Може я й не буду в силі того зробити, а так я мусїв би, коли-б що ви мене обовязали. Прошу вас дуже — будьте ласкаві, цофнути ваше слово просьби.

— Най буде — відкликую. Анє, як лиш можете — прийдїть.

— Спасибі — обітцяти не можу.

— Чому?... з якої причини?

Завгавав ся. Його голос почав якось дивно фалювати.

— Я не хотїв би мати перед вами... тайни.

Річ проста... Конєць місяця..

Змінив ся на виду в тій хвили. Лице скривило ся як до судорожного плачу.

— Не вмієте, як бачу, маскувати ся, пане докторе..

— Панно Віро, не звїть мене так, прошу вас — сказав з жалем — зі слезами в очах. — Те слово досі не заплачене..

— У вас, друже, добре серце. Поважаю вас за те. Чому-ж ви здавали той докторат?

— Може... щоби декому заїмпонувати моїм титулом — відказав, силуючись на гіркий усьміх.

— Не вірю тому... Ви не з таких, що їм пустяки в голові.

— Ну, то скажу правду... Наша часопись потребувала... фірми..

— І вам те не оплатило ся?

— Найшов ся хтось... з поважнійшим іменем, а мене взяли... на разі на... помічника..

— А відтак?

— Стараю ся о лїпше і постійне місце.

— Будете ласкаві... сповістити мене, коли направите своє становище..

— Позвольте, що сам особисто завезу вам сю вістку і попрошу вас о..

Подала йому руку, він підніє її до уст..

(Далі буде).

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний		
	7:10	з Зимної-води		6:30	» » » дв. Підзамче		
	7:40	з Янова		6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави		
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа		
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)		
	8:05	» » » на дв. головний		9:25	до Янова		
1:30	8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусатина дв. Підз.		
	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	» » » дв. гол.		
	11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова		
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.		
	1:01	з Янова		» » » тільки в неділі і свята			
	1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вер.		
		від 7. вер. до 15. пад. включно		» » » включно в неділі і свята			
2:20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)		
2:35	5:40	» » » на дв. голов.			до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів		
	5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
				3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.		
				3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.		
				3:26	до Брухович		
				5:25	до Ярослава		
Ніч				Ніч			
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		6:21	до Іцкан, Радовель, Кімполонга, Сучави		
	6:20	з Іцкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.		
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30.		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.		
		вересня щоденно, а від 1. червня до		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
	7:58	15. вересня тільки в неділі і свята		7:10	до Сокаля і Рави рускої		
	8:15	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16.		7:20	до Тернополя дворець головний		
		серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:42	дворець Підзамче		
	8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900		
	9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		8:35	» » » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.		
	9:55	з Кракова (Відня, Берліва), Сянока, Пешту		9:10	» » » 1. чер. до 30. жов. в нед. і св.		
12:30	10:10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави		
	10:08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока		
	10:25	» » » на дв. голов.		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний		
	10:30	з Лавочного (Пешту) Хирова		11:82	» » » дв. Підзамче		
	12:10	зі Скольного, Калуша		4:10	до Кракова (Відня, Берліва)		
	3:05	з Підволочиск на дворець Підзамче		5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня		
	3:30	» » » на дворець головний					
2:16	6:00	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока					

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредиторського земського
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виповідженем,

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виповідженем,

а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

В життю ніколи не лучить ся друга така нагода

одержати лиш за

2 зр. 90 кр.

ось яку збірку величавих товарів:

зр. 2-90 2-90 зр.

величавий нікльовий (а на жаданє посрібляний) котвичний-ремонтааровий, гравірований годинник кішеньковий, точно ходячий з 3-літною письменною гваранцією.

- 1 ланцюшок нікльовий з орошою дивізкою системи парискої.
- 1 прекрасна шпилька до краватки з ім. брилянтами з металю (Goldine).
- 2 штуки хороших спінок до манкетів (Marke Garantie).
- 5 штук спінок нагрудних до сорочки.
- 2 штуки прекрасних кульчиків з правдивого срібла заосм. ц. к. стемплем.

12 всіх тих прехороших оздобних предметів з котвичним ремонтаровим годинником — коштує **2 зр. 90 кр.**

Всилає ся кождому за посліплатою. Наколіб річи не подобали ся, гроші звертає ся в протягу 8 днів з всякою готовостию, так, що всяке ризико цілком виключене.

Дістати можна тільки у фірми годинників:

Brüder Hurwitz, Exporthaus, — Krakau, Stradom 17.

— Богато ілюстровані цітники висилає даром. — Агентів пошукує. —

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впреев. Митроп. і Преев. Еп. Ординариям всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі звярди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливых огнях.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 вносить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услівя обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпробовочно. До кінця 1898 року вносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришенє з обмеженою порукою, уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністрацийні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський вносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ». Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

Хто хоче заробити 400 марок місячно

певно, легко і без ризика?

Нехай шле свою адресу без марки під **7, 21,**

Ammoncen Exped. K. F. Wojtan Leipzig-Lindenu.